

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: **Itt vagyok,
Uram!** című könyvéből
3. old.

ADVENTI HÁZ (vers)
6. old.

Egyházközségi hírek
7. old.

Családcsoport hírei
8. old.

Vers: Turoczi Katalin:
Karácsonyi ima
8. old.

Elgondolkodtató:
Ha megdobnak kővel
9. old.

Múltidézés
10. old.

Ünnepi kiperőált receptek:
„Egzotikus pulyka rolád”
11. old.

Kalendárium:
SZENT OLÜMPIÁSZ özvegy
12. old.

Viccek: 15. old.

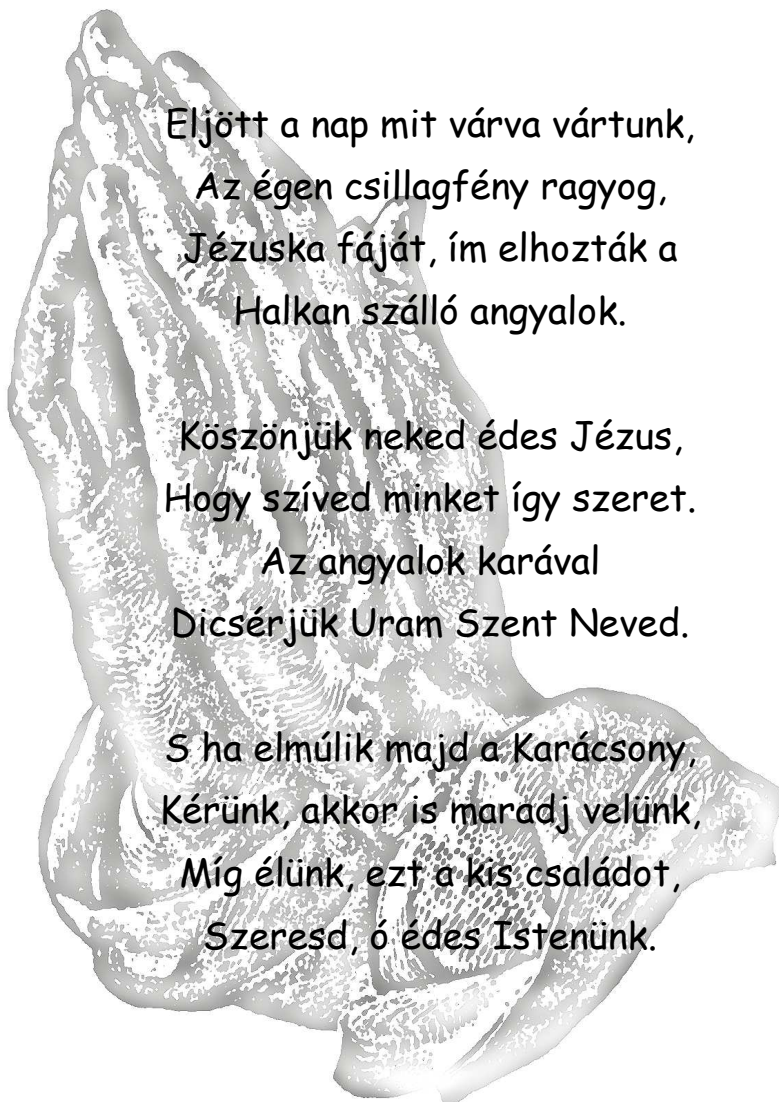
Rejtvény: 16. old.

Karácsonyi ima

Eljött a nap mit várva vártunk,
Az égen csillagfény ragyog,
Jézuska fáját, ím elhozták a
Halkan szálló angyalok.

Köszönjük neked édes Jézus,
Hogy szíved minket így szeret.
Az angyalok karával
Dicsérjük Uram Szent Neved.

S ha elmúlik majd a Karácsony,
Kérünk, akkor is maradj velünk,
Míg élünk, ezt a kis családot,
Szeresd, ó édes Istenünk.

Miseszándékok**December** (az esti szentmisék időpontja **17 h**)**Szentes és
ünnepeink**

1. 2. 3. 4.	Szerda Csütörtök Péntek Szombat	Lenkó Antal, Lenkó Gizella, Lenkó László, Lenkó Sándor	Szent Blanka Szent Lúcius Xavéri Szent Ferenc Damaszkuszi Szent János
5.	Vasárnap	9h: Rószafüzér Társulat élő és elhunyt tagjaiért este: Vajda Erzsébet	Advent 2. vasárnapja Marszabai Szent Szabbász szerzetes
6. 7. 8.	Hétfő Kedd Szerda		Szent Miklós Szent Ambrus Szeplőtelen Fogantatás ünnepe
9. 10. 11. 12.	Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Sánta Árpád 9h: Fodor Lajos, Fodor Szilveszter, Szűcs Mária este: Mulati Mihály, Tóth Anna, Mulati Jenőné Bóka Piroska	Szent Valéria Szent Eulália Szent Damazusz pápa Advent 3. vasárnapja Chantal Szent Franciska
13. 14. 15. 16.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök	6.30: Szabó Etelka; a család élő és elhunyt tagjai	Szent Lúcia Keresztes Szent János Szent Valér Szent Albina
17. 18. 19.	Péntek Szombat Vasárnap	9h: Papp Szilveszter, Sárkány Rozália és elhunyt gyermeke este: Kovács Attila	Szent Lázár Szent Gracián Advent 4. vasárnapja Szent Orbán pápa
20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	6.30: Börcsök Károly, Papp Ilona 9h: Császár Gábor 9h: Hevesi András, Fenyvesi Géza; élő és elhunyt családtagok	Szent Teofil Kaniziusz Szent Péter Szent Flórián Kenty Szent János Ádám és Éva Karácsony Szent István első vértanú
27. 28. 29. 30. 31.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek		Szent János apostol Aprószentesek Becket Szent Tamás Szent Libériusz Szent Szilveszter pápa

MEGRAGADTÁL, URAM

Az, aki az Úristen előtt rakta le a fegyvert, teljesen reábízva magát végre „igent” mondott, gyakran azonnal el is nyeri a jutalmát. Az Úr megízlelteti vele birtoklásának Örömét, Boldogságát. Az emberi szó gyöngé eme isteni átkarolás boldogságának a kifejezésére. De megérti ezt az a fiatalember, aki a nyílt utcán hirtelen megáll, leszáll kerékpárjáról, mert „megragadta” őt a Mester, s hirtelen képtelen tovább hajtani. Mint az a fiatal leány is, aki a gyárban egyszerre otthagyja munkaasztalát, hogy pár percre a magányba vonuljon és elrejtse társai elől örömtől ragyogó arcát. Mint az a másik ifjú, aki egy összeövetel után ártatlanul bevallja, hogy könyörögve arra kérte az Istent, hogy „hagyja egy kissé békén”, mert még barátai körében szeretne maradni egy kis ideig...

Ha nem kell kutatni, keresni ezeket a rendkívüli kegyelmeket, legalább annyi igaz őszinteséggel kell rendelkezni, hogy amikor fölkínálkoznak, élvezni tudjuk édes közvetlenségüket, felismerni tudjuk követelően szilárd kizárólagosságukat és legfőképpen meg tudjuk azokat köszönni Istennek...

*

„Megismertük a szeretetet, amellyel Isten szeret bennünket, és hittünk benne. Szeretet az Isten...”

„A szeretet ebben mutatkozik meg: Nem mi szerettük Istent, hanem ő szeretett minket és elküldte fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.” (1Jn 6,16 és 10)

„Ám, amit egykor előnyömnek tekintettem, azt Krisztusért akadálynak tartom. Sőt Uramnak, Krisztus Jézusnak fölséges ismeretéhez mérten mindent akadálynak tartok. Érte mindent elvettem, sőt szemétnek tartottam, csak hogy Krisztust elnyerhessem és hozzá tartozzam... Nem mintha már elértem volna, s tökéletes volnék, de futok utána, hogy magamhoz ragadjam, mert már Krisztus Jézus is magához ragadott.” (Fil 3,7-9 és 12)

*

Megragadtál, Uram, két kezeddél és én nem tudtam néked ellent állni.
Hosszú ideig futottam előled, de Te tovább üldöztél.

Kerülő utakat kerestem magamnak, de Te ismerted valamennyit,
És utolértél.
Ellent álltam,
De Te győztél.
Íme, Uram, igent mondtam, csaknem akaratom ellenére, kifáradva,
kifulladásra.

Remegve álltam meg előtted, mint a legyőzött győztese előtt,
De Te a Szeretet szemével néztél rám.

Így van, Uram, nem tudlak többé felejteni.
Egyetlen perc alatt megnyertél engem,
Egyetlen pillanat alatt megragadtál engem,
Elsöpörted minden kételyemet.
Minden félelmem eltűnt,
Mert felismertelek anélkül, hogy láttalak volna,
Megéreztem a jelenléted anélkül, hogy a kezemmel érintettelek volna,
Megértettelek anélkül, hogy a hangodat is hallottam volna.
Szereteted tüzének bélyegével
- Így van, jó Uram! - nem tudlak többé feledni.
Tudom: most már mellettem maradsz, és békén dolgozhatok tovább szerető
tekinteted védelme alatt.

Nem kell tudnom ezután, hogy milyen erőfeszítésbe kerül az imádság;
Elég csak lelkem pillantását reád vetnem és máris találkozom a te
tekinteteddel,
S megértjük egymást. Minden világos. És minden béke...

Köszönöm, óh, Uram, hogy bizonyos percekben felém jössz, ellenállhatatlan
erőd eláraszt, miképpen a tengeri hullám elfedi a parti homokot,

Vagy hirtelen megragadsz, miképpen a szerelmes kapja ölébe hanyatló
kedvesét.

Fogoly vagyok, tehetetlen. Meg kell adnom magam.
Megszédülten visszatartom lélegzetemet; eltűnik előlem a világ, és Te
felfüggeszted az idő folyamát.

Úgy szeretném, ha ezek a percek hosszú órákig tartanának...

S amint újra eltűnsz, elhagyva engem a mélységes öröm és boldogság tükrében,

Nincs egy önálló gondolatom, de TUDOM, hogy Te csak még jobban a birtokodban tartasz.

Bennem újabb szálakat, újabb belső rostokat érintettél:

Az égési seb megnőtt és Szereteted hatalmában a fogságom még teljesebb lett...

Újra növeltél a magányomat, Uram, de ezúttal egészen más formában.

Nagy a te hatalmad, tudom, és minden mást elhomályosít a képed.

Apró semmiségnek látszik, mit eddig szerettem, emberi vágyaim elolvadnak, mint a puha viasz a perzselő napon, Nagy Szereteted égő tüzében...

Mit számít nekem a világ?

Mit ér ezután a jólét?

És maga az élet, mennyit ér?...

Nincs más vágyam, csak Te,

Nincs más akaratom, csak Te!

Tudom, mások majd azt mondják rólam: „Ez örült!”

De, Uram, ők vesztették el az eszüket!

Téged nem ismernek,

Istenről mit sem tudnak, hogyan tudnák, hogy neki ellenállni nem lehet?

Mert megragadtál engem, Uram, és én bízom benned.

Velem vagy és én ujjongok örömben.

Napsugár ragyog be mindent, és drágakőként csillog az életem.

Minden egyszerű, minden fényben csillogó,

Minden tiszta,

Minden csupa dal!...

Köszönöm, Uram, köszönöm.

De miért választottál éppen engem?...

Boldogság, öröm... Örömtől könnyezek...

Túrmezei Erzsébet

ADVENTI HÁZ

Ádventi házunk van, sokablakos.
Minden este nyitunk egy ablakot.
Benn melegen kis fehér gyertya
lángol,
és árad a fény minden ablakából.
Kis ablakokkal versenyt fénylenek
csodába bámuló gyermekszemek.

Ablaktábláin biztató írás:
eljö a mennyekből a Messiás.
S a nevét nevezik Csodálatosnak.
És fölemeli, akit megtaposnak.
És a békeesség Fejedelme lesz:
szabadulást hoz, életet szerez.

Telnek a percek, múlnak a napok,
sorra kinyílnak mind az ablakok.
Ahány kis ablak, annyi szent ígélet.
Hívna, biztatna, csudákat
beszélnek.
Mi áhítattal álljuk mind körül.
A ház sugárzik, és a szív örül.

Fehér falára festve sok gyerek.
Mind Betlehem felé igyeksenek.
Havas fenyő közt, ki gyalog, ki
szánon,
kéz a kézbe, hogy kis kezük ne
fázzon.
Sietve mennek, mint a pásztorok.
Piros orcájuk bízva mosolyog.

De én egy másikat is ismerek.
Nem ilyen derűs, nem ilyen meleg.
Van-e gondom sok sötét ablakára?
Hiszen itt a karácsony nemsokára.
Nyitom-e sorra mindenegy napon
Krisztusra váró lélekablakom?

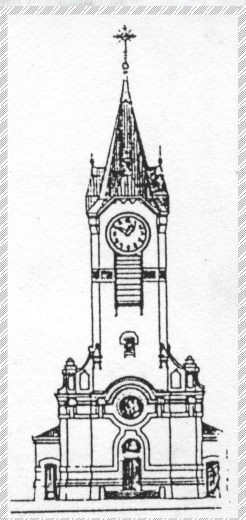
Mert az a lelke is: ádventi ház.
És ha elalszik, hogyha nem vigyáz,
olyan sötét lesz majd karácsony-
estén,
a fényt, vigaszt hiába is keresném.
Ha majd minden szem, minden
szív ragyog,
akkor siratnám, hogy sötét vagyok.

Sötét lelkemen sötét ablakok,
táruljatok, örökre nyíljatok!
Ne legyen egy se zord, ne egy se
zárva.

Ragyogjon mind a Messiásra
várva!

Sötét ádventi ház, sokablakos!
Minden este nyíljék egy ablakod!

Egyházközségi hírek:

Plébánosunkat, Liskai Tamást, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, 273-260.

Miserend: kedd-szombat: 17.⁰⁰
vasárnap: 9.⁰⁰ és 17.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd, Csütörtök, Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

Adventi miserend

Adventben:

kedd-péntek:	6.30
szombat:	17.00
vasárnap:	9.00 és 17.00

Advent után:

kedd-szombat:	17.00
vasárnap:	9.00 és 17.00

A „Szállást keres a Szent Család kilenced” ájtatosságot a hajnali Roráté misek után tartjuk.

December 21-én, kedden 17 órai kezdettel a Karitászcsoport szervezésében Páduai Szent Antal imaórát tartunk a templom sekrestyéjében.

Idén december 21-én, 22-én és 23-án lesz községünkben a **betlehemezés**. Akiknél eddig nem voltak, de most szeretnék, hogy menjenek, kérjük, **legkésőbb december 19-ig** jelezzék a sekrestyében, vagy **Ábrahám Judit** tanárnőnél.

December 24-én, Karácsony szentestéjén 16 órakor kezdődik az idősek ünnepi szentmiséje (vigília-mise), melynek keretében az iskolás fiatalok betlehemes játékot adnak elő.

**December 26-án este és 27-én templomunkban
NEM LESZ SZENTMISE.**

December 31-én, Szent Szilveszter papa emléknapján, a polgári év utolsó napján, 16 órakor lesz a „Te Deum”, vagyis az év végi hálaadó szentmise.

2011. január 1-én, Szűz Mária, Isten Anyja ünnepén, az Újév első napján, ünnepi miserend lesz templomunkban (9 és 17 órakor lesz szentmise).

Páduai Szent Antal Plébánia családcsoportjának hírei:

Szeretettel vár minden érdeklődőt (nagy családot, kis családot és egyedülállót is) decemberben folytatódó családi összejöveteleire.

A következő találkozási alkalom:

December 11-én, szombaton 15 órától.

A Rákóczi utca 12 szám alatt.

A téma:

Közösség és társadalom.

Személyes kapcsolatok és eltömegesedés. Önállóság és tömegvélemény/csordaszellem viszonya. Az előadást kötetlen beszélgetés, követi valódi Karácsonyváró hangulatban.

Mindenkit szeretettel várnak a szervezők:

Liszkai Tamás plébános, valamint

Blázsánik István és *Fábián Eszter* plébániai családreferensek!

Elérhetőségeink:

Tel.: 70/333-91-75; 20/498-95-38

E-mail: csaladcsoport@gmail.com

Turoczi Katalin:

Karácsonyi ima

Örvendjete emberek, kis Jézuska született,
Boruljatok le a földre, tekintsetek fel az égre, csillag jelzi, s szeretet,
Kis Jézuska született.

Szűz anyácska két karjában ringatja a gyermeket,
Könnye pereg, úgy tekint rá, megváltónk csak ő lehet.
Kis Jézuka született.

Pásztorok és nagy királyok követik a csillagot,
Betlehemi éjszakában keresik a szent lakot,
Megtalálják, s leborulnak egyenlők az emberek.
Kis Jézuska született.

Karácsonynak éjszakáján bármily hideg is lehet,
Elmegyünk mi a templomba jászolodnál meghajolva,
Kiáltjuk e szent nevet,
Kis Jézuska született.

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

Ha megdobnak kővel

Egy férfi éveken keresztül gyűjtött egy új Mercedesre. Végül a sok munka és félre tett pénz meghozta a várva várt pillanatot. Nagy örömmel és izgalommal hajtott hazafelé, hogy családjának és barátainak is megmutathassa az új „álomautót”. Útközben megállt, hogy betérjen az egyik barátjához. Könnyedén talált egy helyet, ahova beparkolhat, és rükvercbe tette az autót. Nagy lendülettel elkezdett tolatni, mire halotta, hogy egy kő koppan az új autóján. Hirtelen lefékezett és kiszállt. Láta, hogy egy kisfiú dobta meg a kocsiját, ezzel máris megsérült a gyönyörű fényezés.

A férfi kikelve önmagából, így kezdett el üvöltözni:

„Te normális vagy kölyök? Nincs neked eszed? Ha majd jól elverlek, el fog menni a kedved az ilyen örültségektől, hogy mások kocsiját kővel dobáld!”

„Bácsi kérem, ne haragudjon!” - válaszolta a fiú.

A férfit annyira elöntötte a düh, hogy nem is figyelte mi van körülötte. De a fiúcska így folytatta:

„Elnézést, nem tehettem mást! Túl messze voltam öntől, hogy meghallja a hangomat. Csak így állíthattam meg, hogy ne tolasson tovább.”

És ekkor látta meg a férfi, hogy a kocsija mögött egy tolószékkal felborult gyerek van.

„Ő a testvérem és egyedül előre ment a tolószékkal. De túl gyorsan gurult és a járda szélén felborult, pont az ön kocsija mögé. Muszáj voltam megdobni, hogy megállítsam magát.”

Ekkor a férfi nagyon elszégyellte magát, és segített visszatenni a fiút a tolókocsiba.

Az eset után a kocsin soha nem csináltatta meg a fényezést. Az megmaradt emlékeztetőnek, hogy ha megdobnak kővel, talán azért van, hogy a figyelmünket felkeltsék, nehogy valami nagy bajt csináljunk.

Jézus halk szelíd hangon szól a mi szívünkhöz és lelkünkhöz. Néha nincs időnk meghallani, vagy túl elfoglaltak vagyunk, hogy figyeljünk Őrá. Néha meg kell, hogy dobjanak kővel ahhoz, hogy körülnézzünk, mi is folyik az életünk körül, kik vesznek körül minket, milyen döntéseket hozunk, mi az amit éppen véghez akarunk vinni, stb.

Ez a te döntésed: figyelsz a halk szelíd hangra vagy megvárod míg megdobnak kővel?

Múltidézés egy rejtélyes levelesládából

Mi volna akkor?...

Olyan eseményről adtak hírt a múlt héten az újságok, amelynek olvasása nem hagyhat érzéketlenül egyetlen szívet sem.

Budapest egyik külső, szegény iparosok által lakott utcájában elérveztek egy boltost. Szorgalmas és iparkodó ember volt szegény. Hat gyermeknek kereste a kenyeret. De ebben a nyomorúságos és pénztelen világban nem volt képes, a legjobb akarat mellett sem, az adósságait törleszteni. Kis boltjára kitézték az árverést.

A meghatározott napon megjelent ott a végrehajtó, az ügyvéd és az árverési hiénáknak nevezett handlék nagyszámú serege. De megjelent ott rajtuk kívül egy kicsinyke csoport is. A szomszédos iparosok és kereskedők, egytől-egyig vékonypénzű és az élettél küzdő emberek képezték ezt a csoportot.

Megkezdődött az árverés. Szokás szerint összetartva licitálni kezdtek a hiénák, de csodálkozva vették észre, hogy nem egymás közt verik fel az árakat, hanem ez a kis csoport is ígéretet. Szóba elegyedtek velük és kiderült, hogy a szegény kereskedőnek hasonlóképp szegény szomszédjai összeálltak, hogy megmentsék a dobra került kicsiny üzletet. Ekkora jószág és szeretet látta megérintette még az árverési hiénák szívét is és egymásután somfordáltak ki a kicsiny üzletből. Az árverés után a tulajdonosok a jó szomszédok lettek. Összeadták egymás közt a pénzt, kifizették a végrehajtónak az árát és aztán sarkon fordulva elmentek haza.

A boltot pedig otthagyták a szegény eladósodott kereskedőnek, hogy most már adóság nélkül vergődjék benne tovább. Még csak arról sem beszéltek, hogy milyen föltételekkel fizesse vissza a pénzt. Azt a pénzt, amelyet szegénységüktől vontak el: felebaráti szeretetből.

Mily szépséges és szívre ható ez az eset! Mi lenne akkor, ha az emberek valamennyien úgy szeretnék és támogatnák egymást, mint ezek az élettél küzdő, sőt viaskodó szegények!

(Összegyűjtötte: Kiss Gábor)

Ünnepi kipróbált receptek

EGZOTIKUS PULYKA ROLÁD

Elkészítés:

Felforrósított olajban megpirítjuk az egyik fej hagymát, és darált hússal, sóval, borssal, paradicsompürével ízesítjük.

Hozzáadunk 1 vékonyan felkarikázott banánt, ízlés szerint curryvel, szójaszósszal ízesítjük, és még 5 percig együtt pároljuk.

A megmosott, szárazra törölt pulykahúst megszórjuk sóval, borssal, és elterítjük rajta a banános darált húst, a tetejére sajtot reszelünk. Feltekerjük, cérnával átkötjük. A másik hagymát és 2 banánt ugyancsak felkarikázzuk.

Egy lábasban felhevítjük a vajat, elősütjük benne a pulyka roládot, hozzáadjuk a hagymát, banánt, kis ideig sütjük, majd felöntjük 1,5 dl vízzel, borral, és fedő alatt kb. 50 percig pároljuk. Leszűrjük a mandarint, és a levét is a húshoz adjuk.

Amikor megpuhul, kiszedjük, és a levét átpasszírozzuk. Az étkezési keményítőt a tejszínnel simára keverjük, és vékony sugárban a pecsenyeléhez keverjük, és összeforraljuk.

Hozzáadjuk a maradék felkarikázott banánt és leszűrt mandarint. Ha szükséges sóval, borssal, curryvel utána ízesítjük.

A roládról levágjuk a cérnát, felszeleteljük, és a gyümölcsös mártással meglocsolva tálaljuk.

Hozzávalók:

- ❖ 1/2 kg egész pulykamell
- ❖ 15 dkg darált marhahús (csirke)
- ❖ 4 banán
- ❖ 2 kis fej vöröshagyma
- ❖ 1 kis doboz mandarinkonzerv
- ❖ 2 dl tejszín
- ❖ 1/4 l száraz fehérbor
- ❖ 6 dkg sajt
- ❖ 2 evőkanál olaj
- ❖ 5 dkg vaj
- ❖ 1 evőkanál sűrített paradicsom
- ❖ 1 evőkanál étkezési keményítő
- ❖ szójaszósz
- ❖ só
- ❖ bors
- ❖ curry

Jó étvágyat!

Kalendárium

December 17. SZENT OLÜMPIÁSZ özvegy

Konstantinápoly, 368. +Nikomédia, 408.

Az ókorban számos pogány és keresztény nő viselte az Olümpiász nevet, mely az olimpiai versenyekre utal. A „stadionbeli futáson” azonban az az özvegy győzött, akinek Aranyszájú Szent János ezt írta száműzetéséből: „Elfeledtem a magányosságot és minden más szenvedést. Derűs és vidám vagyok, s büszke is a nagylelkűségedre és sokféle győzelmedre. Nem is csupán magadért, hanem ama nagy és népes városért is, amely számára bástya, kikötő és fal lettél. Tetteid pompás nyelven beszélnek. Szenvédéseidben mindkét nem nevelője lettél, és így ők is fáradság nélkül vetik le öltözküket egy hasonló mérközésre, és férfias bátorsággal szállnak az arénába, s derűsen és vidáman vállalják magukra az ilyen versengés erőfeszítését.”

Olümpiász a kelet-római császárváros, Bizánc egyik főnemesi nemzetségéből származott. Korán árvaságra jutott. Gyámja, Prokopiosz városi előljáró átadta nevelésre egy rokonának, annak a Teodóziának, akinek a házába egy ideig bejáratos volt Nazianzi Szent Gergely és akinek Nagy Szent Vazul A Szentlélekről szóló írását ajánlotta.

Olümpiász, akinek szülei valószínűleg még pogányok voltak, így a keresztény hit és a keresztény szeretet légkörében nőtt fel. Tizennyolc évesen férjhez adták Nebridiosz városi előljáróhoz. Gazdagság és nemesség, a szellem és a szív adománya volt a hozománya. Az esküvőre meghívták Nazianzi Szent Gergelyt is, de betegsége visszatartotta attól, hogy jelen legyen. Ünnepi költeményt küldött Olümpiásznak, s ezt némelyek a legrégebbi „keresztény nő tüköré”-nek nevezik.

Szeretetének terve szerint azonban Isten már néhány hónap múlva elvette az ifjú hitvestől férjét. Olümpiász, hogy özvegyként szolgáljon az Úrnak, elutasította a második házasságot. Korai özvegysége azonban Teodóziosz császár fülébe jutott, és elhatározta, hogy férjhez adja egy rokonához, egy Hispaniából származó bizonyos Elpidiuszhoz. Olümpiász minden rábeszélésnek ellenállt: „Ha a Királyom – Krisztus – azt akarta volna, hogy közös életet éljek egy férfival – magyarázta a császárnak –, nem vette volna el tőlem az elsőt. Mivel azonban tudta, hogy nem vagyok alkalmas a házasságra, levette rólam a nehéz igát, megszabadított a férfinak való alávetettségemtől, és szívemre a megtartóztatás szelíd igáját helyezte.”

A császárt felbosszantotta ez a válasz. Megvonta tőle a nagykorúságot, vagyona kezelését pedig harmincéves koráig egy gyámra bízta. Ez azután, Elpidius ösztökélésére, minden lehető zaklatást kieszelt, hogy Olümpiászt meghajlítsa a császár kívánsága előtt. Így megtagadta, hogy kapcsolatba kerülhessen püspökökkel, és megakadályozta abban, hogy az Isten házába látogathassa. Olümpiász azonban nemcsak állhatatos maradt; hálát adott Istennek, hogy megszabadította a földi javak gondjától. A császárnak ezt írta:

„Nagylelkűséget tanúsítottál, uram, csekélységem iránt, amint méltó a királyhoz, és amint a püspökhöz illik. Levettél rólam ugyanis nehéz és nyomasztó terhet, amely sok bajt okozott nekem. Még jobban járnál el, ha elosztanád a szegények és az Egyház között...” Amikor a császár a Maximus elleni hadjáratból visszatérve értesült Olümpiász lemondással teli életéről visszaadta a teljhatalmát a vagyona fölött, Olümpiász pedig két kézzel osztotta az alamizsnát.

Az Egyház akkoriban imádsággal és kézrátétellel nőket diakonisszává szentelt anélkül, hogy e nők a diakonusokhoz hasonlóan tagjai lettek volna a hierarchiának. Az imádság és a szeretet szolgálatára avatták fel őket. Az Egyház szívesen bízta ezt a hivatalt özvegyekre, többnyire azonban csak akkor, ha már idősebbek voltak. Ezért rendkívüli esemény volt, amikor a konstantinápolyi Nektariosz (+397) püspök a csupán huszonöt éves Olümpiászra rátette a kezét,

és a Szent Bölcsesség székesegyház diakonisszájává szentelte. Olümpiász a templom déli oldalánál kolostort emeltetett, s ott más, Istennek szentelt özvegyekkel és hajadonokkal együtt aszkézisben és imádságban élt. Életrajza közlése szerint senki: sem férfi, sem nő nem léphetett a kolostorba, csupán Aranyszájú Szent Jánost bocsátották be, aki rendszeresen oktatta őket.

Aranyszájú Szent János követte Nektarioszt Bizánc püspöki székén. A benne és Olümpiászban izzó krisztusi szeretet mély barátsággal fűzte őket össze. Az üldözésben mutatkozott meg azután, hogy milyen erős, igazi, szent és egyben milyen emberien szívélyes és meleg volt ez a barátság.

Eudókia császárnénak, Arkadiosz császár nejének áskálódásai oda vezettek, hogy Aranyszájú Szent Jánost száműzetésbe küldték. Amikor utoljára ment a székesegyházába, „hogya templom angyalának istenhozzádót” mondjon, Olümpiász társnőivel együtt a keresztelőkápolnában várta. Ezekkel a szavakkal vett búcsút tőlük: „Gyertek, lányaim és halljátok! A pályafutásomat befejeztem; valószínűleg nem látjátok többé az arcomat. Egyet azonban kérek tőletek! Egyikőtök se hagyja el megszokott szeretetszolgálatát! Ha másvalakit rendelnek majd a helyemre, úgy hajoljatok meg előtte, mint János előtt! Az Egyház ugyanis nem lehet püspök nélkül. Így majd irgalmat találtok. Gondoljatok rám az imáitokban!”

Mialatt Aranyszájú Szent János őrizet alatt átkelt a Boszporuszon, a templomban – nem tisztázott módon – tűz ütött ki, és a székesegyház elhamvadt. Az elűzött pátriárka híveit vádolták a gyújtogatással, és le is tartóztatták őket. Olümpiászt is bíróság elé állították. Rettenhetetlenül állt Optatus prefektus előtt, aki a szeme elé tartotta a kínzóeszközöket. Így védekezett:

„Mostanáig arra fordítottam nagy vagyonomat, hogy az Úrnak templomokat építsek, és fel is díszítem. Ettől a templomok nem szoktak leégni!”

A kihallgatás során Optatus arra akarta készíteni Olümpiászt, hogy ismerje el az új, törvénytelen püspököt, Arszakioszt. Ő azonban megtagadta; erre Nikomédiába száműzték.

A száműzetés sorsa súlyosan nehezedett Olümpiászra. Ő, aki ujjongó hálával mondott le vagyonáról és önmagáról is, most „a szomorúság zsarnokságába” esett. Nélkülözte püspök barátjának jelenlétét és szavát; tudta, hogy a konstantinápolyi kolostor bajban van. Betegség látogatta meg. Ami azonban mindenekelőtt elszomorította, az az Egyházban lévő elkeseredett viszálykodás volt. Azok a püspökök, akikre mindaddig tisztelettel nézett föl, meghasonlottak, és éppen az ő soraikból törtek némelyek Aranyszájú Szent János életére.

A száműzött János püspök vigasztalni akarta őt, és ki akarta ragadni szomorúságából. Levelei tele vannak emberi szívélyességgel és gyöngéd irzülettel. Nyugalomban és örömben szerette volna tudni; arra hívja fel, hogy vele együtt adjon hálát az Úrnak mindenért: „Dicsőség Istennek mindenben! Amen.” Úgy látszik azonban, hogy az az öröm, amellyel Olümpiász régebben minden szenvedést elviselt, soha többé nem lesz a sajátja. Haláláig részesült az Úrnak az emberiség bűnei miatti szomorúságában. Olümpiász alig egy évvel élte túl püspök barátját. Száműzetése helyén halt meg Istennek szentelt szüzek körében.

December 27. SZENT FABIOLA özvegy

+Róma, 400.

Már a neve is elárulja, hogy a Fabiusok régi római patrícius- nemzetségéből származott. Egyik őse volt Quintus Fabius Maximus, a Hannibal elleni harc híres hadvezére, aki Vergilius szerint: „... egyedül tartotta meg számunkra az államot meggondolt késlekedésével”.

Szent Jeromos egy Oceanushoz intézett levelében írta le a szent életét. Gyermekkoráról semmit sem közöl. Életének döntő eseményével, egy előkelő rómaival kötött házasságával kezdi történetét. Férje olyannyira bűnös szenvedélyű lehetett, „hogya még egy szajha sem” tudta volna

vele elviselni a közös életet. Fabiola ezért a polgári jog szerint elvált tőle. Fiatal volt, szíve szeretetre vágyott; s amikor alkalom kínálkozott rá, a keresztény törvények ellenére még férje életében másodszor is házasságot kötött. Még nem tudta, hogy másvalaki, teljesen más választotta ki magának, és bár még nem kereste őt, az már meg is találta. Össze is törte földi szeretetét, amikor második férjét a halál által vette el tőle.

Fabiola mélyen megrendült. Magába szállt, vezeklőruhát öltött, és „egész Róma szeme láttára” felvettette magát a Lateráni bazilika vezeklőinek seregébe. „Kibontott hajjal, sápadt arccal és ékszer nélküli kezekkel alázkodott meg. Az Úr templomába nem lépett be, hanem mint Mária, Mózes nővére elkülönülten, a táboron kívül tartózkodott, míg az őt kizáró pap vissza nem hívta.”

Az egész böjti időszakban a közösség előtt vezekelt Fabiola, akinek szívében felébredt az Úr iránti „szenvedély” és megtérésében részt vett a közösség. „A püspök, a papok és az egész nép vele együtt sírt”, a szent töredelem adományával megáldva, valamennyien egy szájjal és egy szívvel vallották bűnösnek magukat, s egy emberként keltek új életre az Úr vérében. Az egyházi közösségbe való újrafelvétele után Fabiola kizárólag Istenhez tartozott. Eladta kiterjedt birtokait, kórházakat épített, támogatta a papokat, szerzeteseket és szüzeket. De nemcsak a pénzével jótékonykodott, hanem önmagát is odaadta. Saját kezével osztotta ki az ételt, és szíve jóságával sok nyomorúságon enyhített. Leprásokat vitt a kórházba, és bekötözte gennyeseibe. Róma túlságosan szűk lett számára. „Végigjárta a szigeteket, az egész Tirrén-tengert, a volszkuszok vidékét (Latium és Campania), az erősen tagolt tengerpartok rejtett öbleit”, ahol szerzetesek telepei voltak, „és mindenütt saját kezével vagy jámbor és megbízható férfiak által osztotta szét gazdag adományait”.

Egy napon hirtelen jeruzsálemi zarándoklatra határozta el magát. Akkoriban az Úr születésének helyén, Betlehemben élt Szent Jeromos Istennek szentelt nők tanítójaként, akik közül néhányan – mint ő maga is – Rómából származtak. Fabiola rövid időre igénybe vette vendégszeretetüket, és teljes buzgósággal szentelte magát az „istenes könyveknek”. Nem értelemről fakadó tudásvágy hajtotta; Isten ígéjének kenyerére éhezett, és arra sürgette Jeromost, hogy részesesse benne. Hozzáfogott, „hogyan kiderítse”, közli a szent tanító Fabiola nekrológiájában; „mintha még azt is tudnom kellene, amit nem tudok”. Sőt még Jeromos ígéretét is vette, hogy írásban tárja fel számára az ószövetségi események mélységes misztériumait, Izrael pusztai táborhelyeinek krisztológiai értelmét. Fabiola mégsem csatlakozott az Istennek szentelt nők köréhez. Ez az életforma valószínűleg nem felelt meg neki, aki „teljesen úton levő”, egészen zarándok volt. Amikor híre kelt, hogy a hunok Jeruzsálem ellen vonulnak, visszatért Rómába, és folytatta apostoli életét.

Vágya arra irányult, hogy teljes szegénységben éljen. „Nem arra vágyódott már, hogy ő adjon alamizsnát másoknak, hanem hogy Krisztusért ő maga fogadjon el adományokat.” Hogy megszabaduljon a birtoklás „nagy terhétől”, megmaradt vagyonát azoknak a szerzeteseknek ajándékozta, akik meghívására érkeztek mindenfelől. Ez röviddel halála előtt történt. Kívánsága szerint Fabiola minden földi tehertől mentesen hunyt el, s „a keresztények magasztalták, a pogányok csodálták, a szegények pedig meggyászolták”. Sírbatételére az egész városból összegyűlt a nép. „Zsoltárok hangzottak fel, s a templom aranyozott mennyezetén visszhangzott az alleluja. Itt fiatalok kórusa, amott öszeké, s dicsőítették e nő tetteit”, így írja le Jeromos – Vergilius Aeneiséből vett szavakkal – Fabiola ünnepélyes temetését. Az egész valami győzelmi ünnephez hasonlított. Az emberek ujjongással teltek el annak a nőnek üdvösségén, „akinek hazatérésén még a menny angyalai is örvendeztek”.

Jeromos a Római levélből vett szavakkal zárja nekrológiáját: „Amikor elhatalmasodott a bűn, túláradt a kegyelem”, és hozzáfűz még az Úrnak Lukácsnál található szavaiból is egy részletet: „Sok bűne bocsánatot nyer annak, aki nagyon szeret”.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Viccek:

Egy férfi éppen CD-ket pakol ki a szekrényből, amikor csörög a telefon. A férfi této vázik egy kicsit, majd felveszi:

- Halló?
 - Üdvözlöm Mr. Birschman, Tiffany vagyok, a házvezetőnő! - mondja egy női hang.
 - Üdvözlöm Tiffany, miben segíthetek?
 - Elnézést, hogy ilyen későn telefonálok, de volt egy kis problémám ma, takarítás közben.
 - Milyen probléma, Tiffany?
 - Amikor bevettem az ágyukat, véletlenül kiesett a pénzes boríték. Nem tudtam, honnan eshetett ki, ezért az ágyrács és a matrac közé tettem, az ágy lábához. Nem baj?
 - Nem Tiffany, jó lesz így. Nagyon köszönöm, hogy szólt.
 - Ó, és még egy: amikor a nappalit porszívóztam, megtaláltam azt a gyémántgyűrűt, amit egy éve vesztek el.
 - Ez nagyszerű! És hova tette?
 - Természetesen a felesége ékszeres dobozába, a hálósobájukban található széfbe.
 - És azt hogy tudta kinyitni?
 - Tudja, még a felesége mutatta meg. A kulcsot is visszatettem a komód felső fiókjába, a fehérnemű közé.
 - Fantasztikus, maga tényleg pótolhatatlan!
 - Ja, és elraktam a Porsche kulcsát az íróasztala felső fiókjába, tudom, hogy meglepetésnek szánja a feleségének, nem akartam, hogy véletlenül ráakadjon.
 - Nagyon köszönöm Tiffany, Ön roppant hasznos alkalmazott.
 - Köszönöm, Mr. Birschman, jó éjszakát!
 - Jó éjszakát!
- A férfi leteszi a telefont, majd így szól a szobába belépő, álarcos figurához:
- Na, azt hiszem, ennél egyszerűbb betörésünk még sose volt!

Egy főiskolán éppen folyik az oktatás, amikor bemondják a hangosbemondóba:

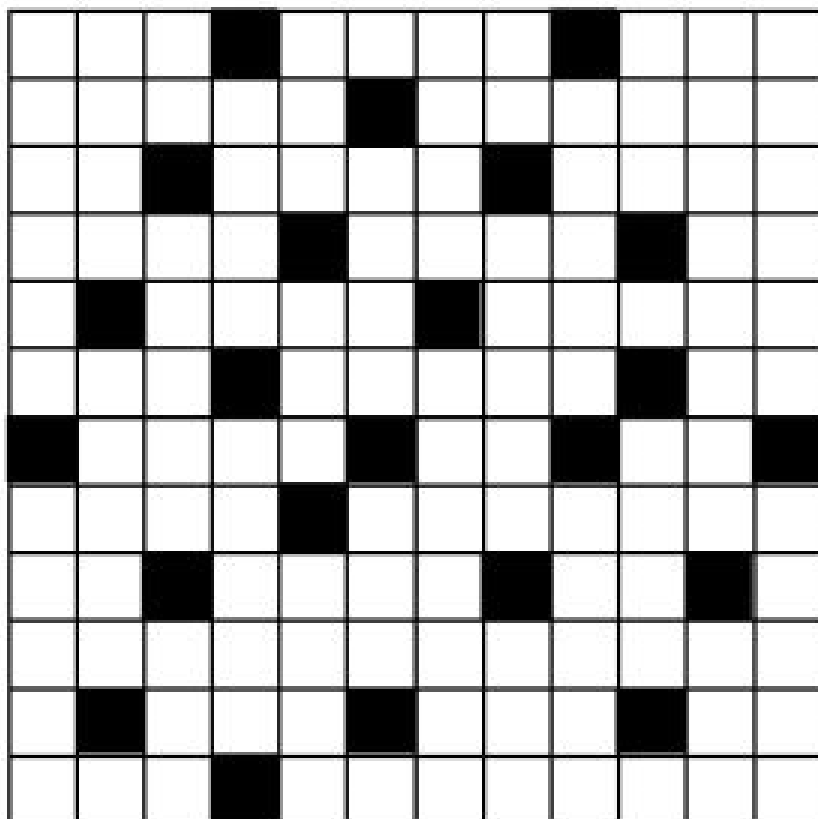
- Kérjük, azokat a hallgatókat, akik a főiskola parkolójában parkolnak, hogy azonnal vigyék el járműveiket, hogy megkezdhesük a hó eltakarítását.

Húsz perc múlva ismét megszólal a hangosbemondó:

- Kérjük azt a 105 hallgatót, akik elvitték az épület elől a 26 járművet, hogy térjenek vissza az előadásaikra.

Rejtvények !!!

Az alábbi szavak és betűcsoportok hét kivételével elhelyezhetők az ábrában. A kimaradt hét szóból Izajás könyvéből vett idézet állítható össze.

Kétbetűsek:

AZ, DR, HE, IT, LI, LL, OF, SC, TB, TT, TV, ÚJ

Hárombetűsek:

ART, ATI, ESK, FED, ILA, KÓC, KUC, ÓKI, ÖRS, ÖRU, ÖSE, PÁL, TSZ

Négybetűsek:

AHÁN, AKAR, AKIK, BENI, BESE, ELAD, EMIL, FIFA, HECC, KAMU, KATE, LÁDA, LUNI, PÁLI, ROTH, RUND

Ötbetűsek:

ÁFIUM, ELOLD, ERÖMŰ, ERŐRE, ÉLETŰ, JOBBÁ, KODIK, NUBUK, ÖTLET, TÖMVE, TRAFO, ÚRBAN, ZSÁKA

Hatbetűsek:

AJTAJA, ÁTÉREZ, BÍZNAK, KAPNAK, SZIRTI

Hétbetűsek:

ÖTVENES, ÖVEZETE

Nyolcbetűsek:

LESZAKAD, RENDELET

Tizenkét betűsek:

DOKUMENTÁCIO

A rejtvényre adott megfejtéseiket **minden hónap 28-ig** várjuk. Leadhatók a szekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre **sajnos** egyetlen helyes megfejtés sem érkezett:

A novemberi rejtvényünk helyes megfejtése:

„1. Ég és föld elmúlnak, de az én igém el nem múlnak.

2. Keressétek azt, ami az Úrnak tetszik.”

CSODATÉVŐ

A röszei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Kiss Gábor, Tóth Zoltán

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu